

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 13/15
U Luxembourg 3. veljače 2015.

Presuda u predmetu C-172/13
Komisija/Ujedinjena Kraljevina

**Britansko zakonodavstvo koje pod određenim pretpostavkama omogućava
prekogranično poravnanje gubitaka u koncernu doneseno nakon presude
„Marks & Spencer“ spojivo je s pravom Unije**

U Ujedinjenoj Kraljevini sustav poravnanja gubitaka u koncernu omogućava društvima koncerna da međusobno prebiju svoje gubitke sa svojom dobiti. Međutim, sustav koji je bio na snazi do 2006. nije omogućavao uzimanje u obzir gubitaka društava nerezidenata. Godine 2006., nakon presude Suda „Marks & Spencer“¹, izmijenjen je britanski zakon kako bi se pod određenim pretpostavkama omogućilo prekogranično poravnanje gubitaka u koncernu. Te odredbe, koje se sada nalaze u Zakonu o porezu na dobit iz 2010. (Corporation Tax Act 2010 (CTA 2010.)), zahtijevaju da je društvo nerezident iscrpilo mogućnosti uzimanja u obzir gubitaka u poreznom razdoblju u kojem su ti gubici nastali i u ranijim poreznim razdobljima te zahtijevaju da ne postoji nikakva mogućnost uzimanja u obzir gubitaka u budućim poreznim razdobljima. CTA 2010. zahtijeva da se određivanje toga mogu li se gubici uzeti u obzir u budućim poreznim razdobljima mora provesti u odnosu na situaciju koja postoji neposredno nakon završetka poreznog razdoblja u kojem su gubici nastali.

Komisija smatra da je posljedica odredbi CTA-a 2010. praktična nemogućnost korištenja društva majke rezidenta pogodnošću prekograničnog poravnanja gubitaka u koncernu, s obzirom na to da praktično omogućava društvu majci rezidentu uzimanje u obzir takvih gubitaka samo u dvama slučajevima, odnosno, na prvome mjestu, kada zakonodavstvo države u kojoj je dotično društvo kći rezident ne predviđa nikakvu mogućnost prijenosa gubitaka u buduća razdoblja i, na drugome mjestu, u slučaju likvidacije tog društva kćeri prije kraja poreznog razdoblja u kojem je gubitak nastao. S druge strane, Komisija smatra da su gubici nastali prije 1. travnja 2006. isključeni od pogodnosti prekograničnog poravnanja gubitaka u koncernu jer se odredbe koje se odnose na to poravnanje gubitaka predviđene CTA-om 2010. primjenjuju samo na gubitke nastale nakon 1. travnja 2006., to jest nakon datuma stupanja na snagu Zakona o financijama iz 2006. Smatrajući, dakle, da se tim odredbama povrjeđuje načelo slobode poslovnog nastana, Komisija je Sudu podnijela tužbu zbog povrede obveze.

U svojoj današnjoj presudi **Sud je odbio tužbu u cijelosti.**

Kad je riječ o pretpostavkama koje propisuje CTA 2010., Sud je utvrdio da prva situacija koju navodi Komisija nije relevantna. U slučaju kada zakonodavstvo države članice u kojoj je dotično društvo kći rezident ne predviđa nikakvu mogućnost prijenosa gubitaka u buduća razdoblja, država članica u kojoj je društvo majka rezident može odbiti prekogranično poravnanje gubitaka u koncernu a da ne povrijedi slobodu poslovnog nastana. Kad je riječ o drugoj situaciji, Sud je utvrdio da Komisija nije dokazala istinitost svoje tvrdnje u skladu s kojom CTA 2010. zahtijeva likvidaciju društva kćeri nerezidenta prije kraja poreznog razdoblja u kojem su nastali gubici kako bi se njegovo društvo majka rezident moglo koristiti pogodnošću prekograničnog poravnanja gubitaka u koncernu. Naime, CTA 2010. nikako ne zahtijeva provođenje likvidacije dotičnog društva kćeri prije kraja poreznog razdoblja u kojem su nastali gubici.

¹ Presuda Suda od 13. prosinca 2005. (predmet [C-446/03](#)), vidjeti također PM br. [107/05](#).

Sud, nadalje, podsjeća da se konačnost gubitaka društva kćeri nerezidenta u smislu presude Marks & Spencer može utvrditi samo ako ono više ne ostvaruje prihode u državi članici u kojoj je rezident. Sve dok društvo kći nastavi ostvarivati makar minimalne prihode, postoji mogućnost da se gubici još mogu prebiti s budućom dobiti ostvarenom u državi članici u kojoj je dotično društvo kći rezident. Međutim, Ujedinjena Kraljevina potvrdila je, pozivajući se na konkretan primjer društva majke rezidenta koje se koristilo pogodnošću prekograničnog poravnjanja gubitaka u koncernu, da se konačnost gubitaka društva kćeri nerezidenta može dokazati kada je, neposredno nakon završetka poreznog razdoblja u kojem su gubici nastali, društvo kći prestalo obavljati svoje poslovne djelatnosti i prodalo ili na drugi način na drugu osobu prenijelo svoju imovinu koja stvara prihode.

Kad je riječ o mogućnosti da se društvo koristi pogodnošću prekograničnog poravnjanja gubitaka u koncernu za razdoblje prije 1. travnja 2006., Sud je utvrdio da Komisija nije dokazala postojanje slučajeva u kojima prekogranično poravnanje gubitaka u koncernu za gubitke nastale prije tog datuma nije bilo odobreno.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere za prenošenje direktive, Sud može, na prijedlog Komisije, izreći sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106